Dosar nr. 2-1816/2023 /2-23171999-38-2-01122023-1/

**H O T Ă R Â R E**
în numele Legii

**15 martie 2024** **or. Rezina**

Judecătorul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, Dorina Cebanița, a examinat în sediul instanței, în baza materialelor anexate la dosar, în procedura cererilor cu valoare redusă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de OCN „Credits2 All" SRL împotriva pârâtului Cioban Roman privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

**C O N S T A T Ă:**

La 01.12.2023, OCN „Credits2 All" SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cioban Roman, solicitând încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată.

În susținerea cererii s-a indicat că, conform contractului de credit nebancar nr.912733 din 24.11.2021, OCN „Credits 2 All" SRL a acordat lui Cioban Roman un credit în sumă de 14 565,73 lei, pentru recreditarea datoriilor în alte instituții financiare, cu termenul final de rambursare la data de 10.11.2023, confirmat prin dispoziția de plată. Potrivit contractului de împrumut menționat, debitorul s-a obligat să restituie creditul acordat, dobânda, taxele și comisioanele aferente conform graficului de rambursare inclus în contractul de credit.

Cioban Roman nu și-a onorat integral obligațiile asumate de restituire a împrumutului, achitării dobânzii și taxei aferente acestuia, fapt prin care încalcă condițiile contractelor sus menționate, astfel suma totală a creditului, conform calculului datoriei, constituie 11 757,85 lei, formată din:

- credit principal – 6 880,24 lei;
- dobânda aferentă – 3 954,51 lei;
- penalitatea – 923,1 lei.

La data de 16.10.2023, în adresa debitorului a fost expediată cererea prealabilă, prin care acestuia i s-au comunicat pretențiile OCN „Credits a All" SRL și posibilitatea de a achita valoarea creditului și a sumelor aferente în termen de 15 zile calendaristice, sau posibilitatea de a recurge la procedura de mediere extrajudiciară, însă fără vre-un rezultat din partea debitorului.

Potrivit pct. 5.1. a contractului de credit, *„Debitorul este obligat să achite creditul și alte plăți datorate conform prezentului contract la data scadenței, conform condițiilor și termenul indicat în contractul de credit."*

Conform pct. 6.3. a contractului menționat, „Pentru neachitarea în termenul stabilit a creditului, dobânzii și a comisionului pentru utilizarea creditului,

debitorul este obligat să achite o penalitate de întârziere în mărime de 1 % din suma restantă a creditului, calculată pentru fiecare zi calendaristică de întârziere până la achitarea integrală a sumelor scadente.”

În drept au fost invocate prevederile art. 9, 10, 774, 776, 858, 901, 1242 Cod civil și art. 33, $33^1$, 82, 166, 167, 243, $276^2$ – $276^4$ Cod de procedură civilă.

La data de 05.12.2023, prin încheierea judecătorului, cererea sus nominalizată a fost primită în procedura cererilor cu valoare redusă, expediind pârâtului copia încheierii în cauză cu copia cererii de chemare în judecată și toate actele anexe, la adresa indicată de reclamant, solicitând pârâtului Cioban Roman depunerea referinței în termen de 30 zile din momentul recepționării copiei cererii.

La data de 29.12.2023, pârâtul Cioban Roman a recepționat încheierea instanței de judecată și anexele (f.d. 42), însă în termenul prezentat de instanță, referință nu a depus.

Ca urmare, verificând materialele cauzei, judecătorul consideră că acțiunea depusă de OCN „Credits 2 All” SRL către Cioban Roman, privind încasarea datoriei, urmează a fi respinsă din următoarele motive:

În conformitate cu prevederile art. $276^2$ alin. (1-3) Cod de procedură civilă, *dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. Procedura reglementată de prezentul capitol nu se aplică în materie fiscală, vamală sau în cazul răspunderii pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică ori de o persoană cu funcție de răspundere şi al răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată, precum şi în cazul litigiilor cu privire la drepturile nepatrimoniale. Dispozițiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispozițiile prezentului capitol nu prevăd altfel.*

Potrivit dispozițiilor art. $276^3$ alin. (1) Cod de procedură civilă, *procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă.*

Potrivit prevederilor art. $276^4$ alin. (1-3) Cod de procedură civilă, *instanța soluționează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanței judecătorești şi se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.*

Astfel, în cazul dat judecătorul consideră că nu este necesară citarea părților.

Conform art. 130 Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanța constată prin cercetare și comparare cu alte probe că datele pe care le conține corespund realității*.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

Potrivit art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă, *probele se adună şi se prezintă de către părți și de alți participanți la proces*.

În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.*

Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitive de instanța de judecată, pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate. Instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Probațiunea constă în activitățile procesuale și procedurale prin care părțile și alte persoane implicate în proces stabilesc, prin mijloacele prevăzute de lege, elemente de fapt necesare pentru constatarea faptelor și împrejurărilor ce formează obiectul probațiunii. De altfel, prin sarcina probațiunii se înțelege obligația procesuală ce revine participanților de a dovedi împrejurările care formează

obiectul probațiunii. Cel care formulează o pretenție trebuie să o și dovedească, să aducă proba viciului, prejudiciului și a legăturii cauzale dintre ele.

Judecătorul examinând probele prezentate de reclamant a constatat, că la 24.11.2021, între OCN „Credits 2 All" SRL, în calitate de împrumutător și Cioban Roman, în calitate de împrumutat, a fost încheiat contractual de credit nebancar nr. 912733, potrivit căruia ultimului i-a fost acordat un împrumut în mărime de 14 560,73 lei. Creditul a fost acordat cu scop de refinanțare. Fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 3070 din 24.11.2021 (f.d. 18).

Potrivit pct. 1. din contractul respectiv (f.d. 8), acesta a fost acordat pârâtului pe un termen de 24 luni, iar suma totală pe care urma să o achite pârâtul constituie suma de 27 823,47 lei.

Reclamantul pretinde că, pârâtul Cioban Roman are datorii, rezultate din contractul de credit nebancar nr. 912733 din 24.11.2021 formate din: creditul principal în sumă de - 6 880,24 lei , dobânda - 3 954,51 lei și penalitate contractuală - 923,1 lei.

Potrivit calculului datoriei (f.d. 19) prezentat de reclamant, reiese că pârâtul a efectuat achitări întru stingerea datoriei față de reclamantă în sumă de 16 884,60 lei.

Astfel datoria pe care o pretinde reclamantul să o achite pârâtul constituie - 11 757,87 lei, formată din împrumutul în sumă de - 6 880,24 lei, dobânda - 3 954,51 lei, penalitate - 923,1 lei.

Conform condițiilor contractuale asumate de pârât, ultimul s-a obligat și la plata unei penalități de întârziere în mărime de 1% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere și la plata unei dobânzi aferente în mărime de 6 % lunar (f.d. 8) în cazul în care nu va achita ratele lunare, potrivit graficului de rambursare.

La data de 16.10.2023, în adresa pârâtului Cioban Roman, prin intermediul Oficiului Poștal, a fost expediată cererea de soluționare prealabilă a litigiului, potrivit căreia s-a solicitat ca în termen de 15 zile din momentul recepționării, să fie achitată datoria contractuală în sumă de - 8 285 lei. (f.d. 33)

Notificarea în cauză a fost recepționată de către pârât la data de 20.10.2023. (f.d. 34)

Dat fiind faptul că Cioban Roman nu a întreprins măsuri întru achitarea datoriei în termen, reclamantul la data de 01.12.2023 a înaintat prezenta cerere de chemare în judecată privind încasarea împrumutului, dobânzii și a penalității contractuale, calculate în temeiul contractului de împrumut nr. 912733 din 24.11.2021.

Conform art. art. 776 din Codul civil, *obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.*

În temeiul art. art. 858 din Codul civil, (1) *Temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii*. (2) *Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.*

Potrivit art. 1247 alin.(1) Cod civil, *împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract.*

Ținând cont de cele expuse supra, reieșind din conținutul normelor de lege menționate cât și în baza probelor administrate, judecătorul ajunge la concluzia că reclamantul OCN „Credits 2 All" SRL este în drept de a solicita încasarea de la pârât, a sumei creditului nerambursat în mărime de – 14 565,73 lei, fiind o pretenție întemeiată.

De asemenea, judecătorul reține că potrivit cererii de chemare în judecată, pe lângă suma împrumutului reclamantul mai solicită încasarea din contul pârâtului a dobânzii aferente în mărime de - 3 954,51 lei și penalității în mărime de - 923,1 lei.

Conform condițiilor contractuale (pct. 6, pct. 4.3.-4.5. și pct. 6.3.), pârâtul s-a obligat, la plata unei dobânzi aferente în mărime de 6 % lunar și a penalității de întârziere în mărime de 1 % din suma restantă pentru fiecare zi de întârziere, ceia ce constituie conform calculului reclamantului suma de - 3 954,51 lei și respectiv suma de - 923,1 lei .

Conform art. 901 alin. (5) Codul civil*, neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligaţiei*. *Aliniatul 1 al acestui articol prevede că, atunci când, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligaţiei; b) să suspende executarea obligaţiei corelative; c) să reducă obligaţia sa corelativă; d) să recurgă la rezoluţiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.*

Potrivit art. 948 din Codul civil, *clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobânzi de întârziere. Părţile pot conveni asupra unei penalităţi mai mari decât prejudiciul. Clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În*

*celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancțiunea nulității absolute.*

În conformitate cu art. 1069 alin. (1) Cod civil*, clauza propusă de una dintre părți nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influențeze conținutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu.*

*Alin. (2), dacă una dintre părți propune celeilalte părți să selecteze din mai multe clauze, clauza nu se consideră negociată individual doar pentru că cealaltă parte a selectat din clauzele propuse.*

*Alin. (3), dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standard, se prezumă că ea nu a fost negociată individual.*

*Alin. (4), în contractul dintre un profesionist și un consumator se prezumă că:*

*a) clauzele au fost propuse de către profesionist;*

*b) clauzele nu au fost negociate individual;*

*Alin. (6), Clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicând diferite părți și care nu a fost negociată individual.*

Potrivit art. 1070 Cod civil, *clauzele propuse de către o parte care nu au fost negociate individual pot fi invocate față de cealaltă parte doar dacă cealaltă parte le-a cunoscut sau dacă partea care le-a propus a luat măsuri rezonabile pentru a atrage atenția celeilalte părți asupra lor la momentul încheierii contractului sau înainte de aceasta. Dacă contractul se încheie prin mijloace electronice, partea care propune clauze care nu au fost negociate individual le poate invoca față de cealaltă parte doar dacă ea le-a făcut disponibile celeilalte părți în formă textuală. În sensul alin. (1), nu se consideră că consumatorului i s-a atras atenția în mod suficient asupra clauzelor doar pentru că în înscrisul contractual există o trimitere la acele clauze, chiar dacă el a acceptat textul.*

Conform art. 1072 alin. (1) Cod civil*, într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist și dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul.*

Potrivit art. 1077 alin. (1) pct. 3) Cod civil*, sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect - obligarea consumatorului de a respecta clauze cu care acesta nu a avut posibilitatea reală să se familiarizeze înainte de încheierea contractului.*

Conform art. 1079 Cod civil*, într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauzele indicate la art. 1077 alin. (1) pct. l)-3) sunt considerate abuzive chiar dacă ele au fost negociate individual cu consumatorul.*

Totodată, judecătorul menționează că în conformitate cu art. 1077 alin. (6) Cod civil*, sunt abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect, solicitarea de la consumatorul care nu şi- a executat obligaţia fără justificare a unei penalităţi disproporţionate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligaţiilor contractuale.*

Judecătorul reiterează că la stabilirea dobânzii aferente și penalității contractuale, partea reclamantă urma să țină cont de prevederile legale mai sus arătate, ceea ce la caz nu s-au respectat, aceasta fiind una disproporțională în raport cu suma creditului acordat.

Este de menționat că, clauza abuzivă constituie clauza contractuală care, nefiind negociată în mod individual cu consumatorul, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, creează, în detrimentul consumatorului, contrar cerințelor de bună-credință, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract.

Astfel, judecătorul evidențiază că o clauză contractuală nefiind negociată în mod individual cu consumatorul este abuzivă în cazul în care creează, contrar cerințelor de bună-credință, prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligațiile părților care decurg din contract

În acest sens, se consideră întotdeauna că o clauză nu a fost negociată individual atunci când a fost inclusă de către comerciant în prealabil şi, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul ei.

Caracterul abuziv al unei clauze contractuale se evaluează luându-se în considerare natura bunurilor sau a serviciilor pentru care s-a încheiat contractul şi raportându-se, în momentul încheierii lui, la toate circumstanțele care însoțesc încheierea și la toate clauzele contractului sau ale unui alt contract de care acesta depinde.

În conformitate cu prevederile art. 328 Cod civil, *nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are interes născut și actual. Instanța de judecată o invocă din oficiu. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părți a actului lovit de nulitate. Acțiunea în constatare a nulității absolute este imprescriptibilă.*

Potrivit art. 334 Cod civil, *actul juridic sau clauza care contravin normelor imperative sunt nule dacă legea nu prevede altfel.*

Potrivit prevederilor art. 329 alin. (1) și (2) Cod civil, *în contractele cu consumatorii sunt nule clauzele abuzive, precum şi clauzele prin care se derogă de la dispoziţiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimentul consumatorului (nulitatea de protecţie). Nulitatea de protecţie operează doar în măsura în care avantajează consumatorul.*

Judecătorul reiterează că, contractele de împrumut încheiate de OCN „Credits 2 All” SRL sunt contracte pre-formulate, indubitabil contracte de adeziune, întrucât ele nu se negociază, acceptarea lor fiind o condiție pentru a încheia orice contracte cu organizațiile de creditare nebancară. Voința clientului se rezumă de a semna sau nu contractul. Or, consumatorii în raport cu organizațiile de creditare nebancare reprezintă partea slabă a contractului, iar prin semnarea unor contracte tipizate, formulate din timp pot fi dezavantajați.

Reieșind din conținutul prevederilor legale enunțate supra, judecătorul consideră că prevederile pct. pct. 6, pct. 4.3.-4.5. și pct. 6.3. din contractul de credit nr. 912733 din 24.11.2021, urmează a fi recunoscute ca clauze contractuale abuzive, deoarece creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, dezechilibru care este în detrimentul pârâtului.

La fel, judecătorul mai reține faptul că, OCN „Credits 2 All” SRL, nu a prezentat careva probe concludente și pertinente, care ar demonstra faptul că la momentul semnării contractului, în calitate de creditor a negociat în mod individual cu pârâtul Cioban Roman clauzele contractuale conform cărora, la credit se va calcula dobânzi în mărime de 6 % lunar. Iar, în caz că există sume restante la ele se va calcula penalitate în mărime de 1 % / zi până la rambursarea totală a restanței, ceia ce conform calculului prezentat de reclamant dobânda totală constituie suma de – 12 356,49 lei și penalitatea - 1 720,23 lei.

Așadar, în baza clauzei privind dobânda și penalitatea lovite de nulitate absolută, se constată că pârâtul urma a achita datoria în mărime de 14 565,73 lei.

De asemenea, judecătorul ține cont și de faptul că, pârâtul a achitat o parte din corpul creditului, în mărime de - **16 884,60 lei**, fapt ce reiese din calculul datoriei anexat la cererea de chemare în judecată de către reclamant, suma fiind distribuită astfel: corpul creditului – 7 685,49 lei; dobânda – 8 401,98 lei; penalitatea – 797,13 lei. ( f.d. 19). Un astfel de calcul nu poate fi acceptat de instanța de judecată, deoarece reflectă clar un dezechilibru pentru o parte a contractului de împrumut, prin faptul obligării consumatorului de a efectua plăți cu titlu de dobânzi și penalități extrem de mari. Astfel, ținând cont de cele reflectate supra, se atestă necesitatea redirecționării sumelor respective în contul rambursării datoriei admisă de partea pârâtă.

Or, în cazul în care se va încasa de la pârât datoria în sumă totală de 11 757,85 lei (formată din datoria la credit, penalitate și dobândă), la care se însumează și suma de **16 884,60 lei** achitată deja de către pârât, suma totală va depăși cu mult suma împrumutului. Or, este evident că, calculul propus de OCN „Credits 2 All” SRL al penalității de întârziere și dobânzii aferente este unul exagerat față de limitele legale.

Instanța atrage atenția că pârâtul Cioban Roman a achitat deja suma de 16 884,60 lei, în situația în care dânsul urma a achita creditul în sumă de 14 565,73

lei, astfel constatându-se că pârâtul nu mai are datorii față de partea reclamantă, restul din suma achitată va acoperi pierderile reclamantei în legătură cu neexecutarea în termen a contractului. Astfel, se va forma un echilibru a prezentului raport contractual prin faptul că consumatorul nu a fost interesat să execute la timp obligația sa contractuală, iar profesionistul a suportat un prejudiciu care a fost înlăturat prin suma achitată.

Subsecvent, judecătorul remarcă că respingerea pretenției de bază (încasarea datoriei), are drept consecință și respingerea pretenției cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în sumă de 352 74 lei, cheltuieli de corespondență în sumă de 10,95 lei, deoarece, în corespundere cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Respectiv, reieșind din norma indicată, emiterea unei hotărâri de respingere integrală a acțiunii, decade pârâtul Cioban Roman, din obligația de a compensa reclamantei cheltuielile de judecare a pricinii.

În conformitate cu prevederile art. 236-241, $276^{2}$-$276^{4}$ Cod de procedură civilă, judecătorul,-

**H O T Ă R Ă Ş T E:**

Cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Credits2 All” SRL împotriva pârâtului Cioban Roman privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Se explică dreptul părților și participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

**Judecător** **Dorina Cebanița**